

26 Ιουλίου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ'ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 287/86, 313/86)

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εξωτερική Υπηρεσία — Οι περί Εξωτερικής
Υπηρεσίας της Δημοκρατίας (Απαιτούμενα Προσόντια Διορισμού
ή Προαγωγής, Καθήκοντα και Αρμοδιότητες Εκάστης Θέσεως)
5 (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί του 1975, ΚΔΠ 152/75 — Κανονι-
σμός 4(2) — Δεν είναι εκτός της εξουσιοδότησεως που παρέχει ο
περί Εξωτερικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας Νόμος του 1960
(Ν.10/60) — Με βάση και το άρθρο 5 του Ν. 10/60 (όπως αντικατα-
στάθηκε από το Ν.35 του 1966) και το άρθρο 5 του περί Δημοσίας
10 Υπηρεσίας Νόμου 1967 (Ν.33/67) είναι φανερό ότι οι διατάξεις
του Ν.33/67, ο οποίος είναι μεταγενέστερος νόμος, δεν υπερι-
σχύουν των προνοιών του περί Εξωτερικής Υπηρεσίας της Δημο-
κρατίας Νόμου αλλά διατηρούνται και συνεπώς η ΚΔΠ 152/75
είναι απόλυτα επιτρεπτή — Δεν υπάρχει καμμία επέμβαση στις αρ-
μοδιότητες της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας η οποία είναι δια-
φορετικό όργανο από την Επιτροπή Δημοσίας Υπηρεσίας που
15 αναφέρεται στους περί Εξωτερικής Υπηρεσίας Νόμους αρ. 10/60
και 35/66.

20 Ο περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμοί σε Δημόσιες Θέ-
σεις) Νόμος του 1985, (Ν.160/85) — Το θέμα της συνταγματικότη-
τάς του έχει αποφασιστεί από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικασ-
τηρίου στις Α.Ε. 794 κλπ. Δημοκρατία v. Χριστούδια, η οποία
έκρινε ότι ο νόμος αυτός δεν παραβιάζει οποιαδήποτε συνταγματι-
κή αρχή.

25 Σύνταγμα — Άρθρο 28 — Εν τη εννοία της παραγράφου 1 του άρ-
θρου, ισότης δεν σημαίνει ακριβή μαθηματική ισότητα αλλά προ-
στατεύει μόνο από αυθαίρετες διακρίσεις και δεν αποκλείει εύλο-
γες διαφοροποιήσεις οι οποίες μπορούν νόμιμα να γίνουν ενόψει
της διαφορετικής φύσης διαφόρων καταστάσεων.

Με τις παρούσες προσφυγές οι αιτητές προσέβαλαν την προα-

γωγή των ενδιαφερομένων μερών στη μόνιμη θέση Πρέσβη, Εξωτερικές Υπηρεσίες, ισχυριζόμενοι κατά βάση ότι η ανάμειξη του Υπουργού στην ελάνδρωση της θέσεως του Γενικού Διευθυντή, ο οποίος συμμετέχε και στη διαδικασία πλήρωσης των επίδικων θέσεων, αποτελεί παραβίαση της αρχής της διάκρισης των λειτουργιών, εις βάρος της ανεξάρτητης Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, παραβίαση που θέτει εκτός των πλαισίων της νομιμότητας και την προσβληθείσα διά των προσφυγών απόφαση, και αφετέρου, ότι ο Νόμος 160/85 (περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων) παραβιάζει την αρχή της ισότητας.

5

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

1. Ο Κανονισμός 4(2) των περί Εξωτερικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας (Απαιτούμενα Προσόντα Διορισμού ή Προαγωγής, Καθήκοντα και Αρμοδιότητες Εκάστης Θέσεως) (Τροποποιητικών Κανονισμών του 1975 (ΚΔΠ 152/75) δεν είναι εκτός της εξουσιοδοτήσεως που παρέχει ο περί Εξωτερικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας Νόμος 1960 (Ν.10/60). Ως εκ του περιεχομένου του Κανονισμού 4(2) σε συνδυασμό με το περιεχόμενο του άρθρου 5 του Ν.10/60 και με αυτό του άρθρου 5 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Ν.33/67), είναι φανερό ότι οι διατάξεις του Ν.33/67, ο οποίος είναι μεταγενέστερος νόμος, δεν υπερισχύουν των προνοιών των περί Εξωτερικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας Νόμου αλλά διατηρούνται και συνεπώς οι επίδικοι Κανονισμοί που θεσπίστηκαν με βάση τον περί Εξωτερικής Υπηρεσίας Νόμο είναι απόλυτα επιτρεπτοί.

15

20

25

Δεν υπάρχει επέμβαση στις αρμοδιότητες της ΕΔΥ, η οποία ως σημειωθεί είναι διαφορετικό όργανο από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας που αναφέρεται στους περί Εξωτερικής Υπηρεσίας Νόμους αρ. 10/60 και 35/66.

30

Ανεξάρτητα με τα πιο πάνω, στην προκειμένη περίπτωση πρόκειται περί απλής ανάθεσης καθηκόντων - "τοποθέτηση" - για ορισμένη χρονική περίοδο και όχι για οποιοδήποτε διορισμό ή προαγωγή στη θέση Γενικού Διευθυντή η οποία επενεργείται από την αρμόδια ή προϊσταμένη αρχή.

35

2. Το θέμα της αντισυνταγματικότητας του Νόμου 160 του 1985 έχει ήδη αποφασιστεί από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στις Αναθεωρητικές Εφέσεις 794 κλπ. *Δημοκρατία ν. Χριστούδια*, και έκρινε ότι ο πιο πάνω νόμος δεν παραβιάζει οποιαδήποτε συνταγματική αρχή. Έχει δε καθιερωθεί από τη νομολογία ότι ισότητα μέσα στην έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 28 του Συντάγματος δεν σημαίνει ακριβή μαθηματική ισότητα αλλά προστατεύει μόνο από αυθαίρετες διακρίσεις και δεν αποκλείει εύλογες διαφοροποιήσεις οι οποίες μπορούν νόμιμα να γίνουν ενόψει της διαφορετικής φύσης διαφόρων καταστάσεων.

40

45

Προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

4 Α.Α.Δ. Λυκούργου κ. α. ν. Δημοκρατίας

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic and Another v. Christoudia and Another (1988) 3 C.L.R. 2622.

Αριστοδήμου ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 680/86, ημερ. 7/7/90).

5 Προσφυγές

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη θέση Πρέσβη, Εξωτερικές Υπηρεσίες αντί των αιτητών.

10 Α.Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή στην υπόθεση 287/86.

N. Παπαευσταθίου για T. Παπαδόπουλο, για τον αιτητή στην υπόθεση 313/86.

P. Γαβριηλίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων οι αιτήσεις.

15 Α. Κωνσταντίνου, για το ενδιαφερόμενο μέρος Αγαθοκλέους.

Γ. Τριανταφυλλίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος Π. Μιχαηλίδης.

20 *Z. Μοντάνιου (κα)*, για το ενδιαφερόμενο μέρος Σιερίφη.

Σπ. Σπυριδάκης, για το ενδιαφερόμενο μέρος Β. Μαρκίδη.

Λ. Δημητριάδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος Παπαδήμα.

25 *Π. Μπενάκης για Κ. Τσιρίδη*, για το ενδιαφερόμενο μέρος Κυπριανού.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με τις παρούσες προσφυγές οι αιτητές προσβάλλουν την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη μόνιμη θέση Πρέσβη, Εξωτερικές Υπηρεσίες, από 8.11.85 αντί αυτών.

5

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εξωτερικών με επιστολές του με ημερ. 23.10.84 και 25.10.84 ζήτησε την πλήρωση έξι κενών μόνιμων θέσεων Πρέσβη στην Εξωτερική Υπηρεσία. Το Υπουργικό Συμβούλιο ενέκρινε την πλήρωση των πιο πάνω θέσεων. Δεδομένου δε ότι η θέση είναι θέση πρώτου Διορισμού και Προαγωγής, δημοσιεύτηκαν οι κενές θέσεις στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, για τις οποίες υποβλήθηκαν συνολικά 15 αιτήσεις.

10

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.), στη συνεδρία της την 19.2.85, έκρινε ότι ένας από τους υποψηφίους δεν ικανοποιούσε το Σχέδιο Υπηρεσίας και αφού έλαβε νομική συμβουλή από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα ότι τρεις υποψήφιοι, ο Κ. Κυπριανού, Γ. Λυκούργος και Γ. Ιωαννίδης, με βάση τα προσόντα που κατείχαν μπορούσαν να είναι υποψήφιοι για τη θέση, δέχτηκε σε συνέντευξη 14 υποψηφίους.

15

20

Στις συνεντεύξεις ήταν παρών και ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εξωτερικών, ο οποίος όπως και τα μέλη της Επιτροπής υπόβαλαν στους υποψηφίους ερωτήσεις σε γενικά θέματα, και κυρίως σε θέματα που αφορούσαν τα καθήκοντα της θέσης που αναφέρονται στο Σχέδιο Υπηρεσίας.

25

Οι υποψήφιοι Παπαδήμας, Αγαθοκλέους, Μαρκίδης, Λυκούργος, Κυπριανού και Μ. Σιερίφης, θεωρήθηκαν ότι είχαν "καλή γνώση" της Γαλλικής, που σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας αποτελούσε "επιπρόσθετο προσόν". Ο αιτητής Α. Νικολαΐδης αφού υποβλήθηκε σε προφορική εξέταση στα Γαλλικά από Ειδικό Επιθεωρητή Γαλλικών του Υπουργείου Παιδείας, όπως και οι υπόλοιποι υποψήφιοι, θεωρήθηκε ότι κατείχε "επίπεδο μέτριας και όχι

30

35

καλής γνώσης της Γαλλικής". Επομένως ο αιτητής αυτός εστερείτο το επιπρόσθετο προσόν.

- Στο μεταξύ κατά τη συνεδρία της στις 7.1.86, η Ε.Δ.Υ. έλαβε υπόψη της ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του περί
- 5 Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμοί σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμου του 1985 (Ν. αρ. 160 του 1985), ο Πέτρος Μιχαηλίδης και ο Πέτρος Βοσκαρίδης που υπηρετούσαν
- πάνω σε έκτακτη βάση κατά τις ουσιαστικές ημερομηνίες, ικανοποιούσαν τις προϋποθέσεις του πιο πάνω Νόμου
- 10 και δικαιούνταν να διοριστούν στην "κατάλληλη" θέση του Πρέσβη, Εξωτερικές Υπηρεσίες, νοουμένου ότι πληρούσαν τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Κατόπιν εξέτασης του θέματος η Ε.Δ.Υ. διαπίστωσε ότι οι δύο
- αυτοί υποψήφιοι κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα και
- 15 αποφάσισε να τους προσφέρει διορισμό στη μόνιμη θέση (Τακτικός Προϋπολογισμός) θέση Πρέσβη, αναδρομικά από 8.11.85.

- Ενόψει του πιο πάνω, η Ε.Δ.Υ. κατά τη συνεδρία της ημερ. 8.1.86, έκρινε ότι ο Πέτρος Μιχαηλίδης που είχε
- 20 υποβάλει υποψηφιότητα για τις έξι υπό πλήρωση κενές θέσεις Πρέσβη, δεν ήταν πια υποψήφιος.

- Στη συνέχεια, κατά την ίδια ημερομηνία, προσήλθε ενώπιον της Ε.Δ.Υ. ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου
- Εξωτερικών, κ. Α. Μαυρομμάτης ο οποίος ανέφερε ότι
- 25 επειδή είχε παρέλθει χρόνος από τις συνεντεύξεις, για την κάθε περίπτωση, "εκτός από τις σημειώσεις που κρατούσε για τον καθένα κατά τη συνέντευξη, έκαμε και ένα resume, για να διευκολυνθεί όταν θα εκαλείτο να διατυπώσει τις
- κρίσεις και απόψεις του. Αυτό το έκαμε αμέσως μετά τις
- 30 συνεντεύξεις."

Αφού έδωσε τις συστάσεις του για κάθε ένα από τους υποψηφίους και αναφέρθηκε στην απόδοση των υποψηφίων κατά το 1985 που ήταν δημόσιοι υπάλληλοι, αποχώρησε της συνεδρίας.

- 35 Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. αξιολόγησε και η ίδια την από-

δοση των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη της τις εμπιστευτικές εκθέσεις, την αρχαιότητα των υποψηφίων που ήταν δημόσιοι υπάλληλοι, τα προσόντα τους και ότι το επιπρόσθετο προσόν διέθεταν οι Παπαδήμας, Αγαθοκλέους, Μαρκίδης, Λυκούργος, Κυπριανού και Σιερίφης, επέλεξε για προαγωγή τα ενδιαφερόμενα μέρη Παπαδήμα, Αγαθοκλέους, Μαρκίδη, Αγγελίδη, Κυπριανού και Σιερίφη, αναδρομικά από τις 8.11.85. 5

Εναντίον της απόφασης αυτής καταχωρήθηκαν οι προσφυγές αυτές. 10

Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή στην υπόθεση αρ. 287/86 ότι η "τοποθέτηση" στη θέση του Γενικού Διευθυντή από τον Υπουργό, αποτελεί παραβίαση της έννοιας της διάκρισης των εξουσιών, με ανάμειξη οργάνου της εκτελεστικής εξουσίας σε αρμοδιότητα άλλου ανεξάρτητου οργάνου του Κράτους, δηλαδή την Ε.Δ.Υ. 15

Συνεπώς, εφόσον πάσχει η πράξη του διορισμού του Γενικού Διευθυντή, η συμμετοχή του στη διαδικασία ενώπιον της Ε.Δ.Υ., καθιστά παράνομη την εκδοθείσα απόφαση της Ε.Δ.Υ. 20

Ο Κανονισμός 4(2) των περί Εξωτερικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας (Απαιτούμενα Προσόντα Διορισμού ή Προαγωγής, Καθήκοντα και Αρμοδιότητες Εκάστης Θέσεως) (Τροποποιητικών) Κανονισμών του 1975, που δημοσιεύτηκαν στο Παράρτημα 3ο της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας, αρ. 1215, ημερ. 22.8.75, ως Κ.Δ.Π. 152/75, δεν είναι εκτός της εξουσιοδοτήσεως που παρέχει ο περί Εξωτερικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας Νόμος 1960 (Ν. 10/60). Ο Κανονισμός αυτός προνοεί τα ακόλουθα: 25

"Προς άσκησην των καθηκόντων της θέσεως Γενικού Διευθυντού τοποθετείται υπό του Υπουργού Εξωτερικών πρόσωπον υπηρετούν εν τη Εξωτερική Υπηρεσία με τον βαθμόν του Πρέσβευς, διά τοιαύτην χρονικήν περίοδον οίαν ήθελεν ορίσει ο Υπουργός Εξωτερικών." 30

Το άρθρο 10 του Νόμου, προνοεί μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

5 "10(1) Το Υπουργικόν Συμβούλιον δύναται να εκδίδη Κανονισμούς, δημοσιευομένους εις την Επίσημον Εφημερίδα της Δημοκρατίας διά την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος νόμου.

(2) Οι εν λόγω Κανονισμοί δύνανται ενδεικτικώς να καθορίζουν, μεταξύ άλλων-

....."

10 Είναι η εισήγηση των καθ'ων η αίτηση ότι εφόσον το άρθρο 10(2) του Νόμου, αναφέρει απλώς "ενδεικτικώς" τι
μπορούν να καθορίζουν οι Κανονισμοί, η εξουσία που
παρέχει το άρθρο αυτό στο Υπουργικό Συμβούλιο είναι
15 ευρεία ώστε και να περιλαμβάνει το δικαίωμα εκδόσεως
Κανονισμού όπως και ο Κανονισμός 4(2) της Κ.Δ.Π. 152/
75.

Το άρθρο 5 του Νόμου (όπως αντικαταστάθηκε από τον Ν. 35 του 1966) προνοεί μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

20 "5(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου και οιασδήποτε επί τη βάσει τούτου γενομένων Κανονισμών και των εδαφίων (2) και (3), ο διορισμός και η προαγωγή εν τη Εξωτερική Υπηρεσία διενεργούνται υπό της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας και εφαρμόζονται επ' αυτών αι εκάστοτε διατάξεις αι αφο-
25 ρώσαι εις διορισμούς και προαγωγάς εν τη Δημοσία Υπηρεσία.

(2) Ο διορισμός και η τοποθέτησις αρχηγών διπλωματικών αποστολών εκ των υπηρετούντων εν τη Διπλωματική Υπηρεσία .....

30 (3) Ο διορισμός και η τοποθέτησις αρχηγών διπλωματικών αποστολών εκ προσώπων μη υπηρετούντων εν τη Διπλωματική Υπηρεσία .....

.....

(4) Τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (2) και (3) η τοποθέτησις εις οιανδήποτε θέσιν εν των εξωτερικών ή εν τω Υπουργείω των Εξωτερικών προσώπων υπηρετούντων εν τη Εξωτερική Υπηρεσία διενεργείται υπό του Υπουργού των Εξωτερικών." 5

Το άρθρο 5 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 1967 (Ν. 33 του 1967) προνοεί τα ακόλουθα:

"5. Πλην των περιπτώσεων περί των οποίων γίνεται ειδική πρόνοια εν των παρόντι ή εν οιωδήποτε ετέρω νόμω ως προς οιονδήποτε θέμα εκτιθέμενον εν τω παρόντι άρθρω και τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος ή οιοιδήποτε ετέρου εκάστοτε εν ισχύϊ νόμου, αποτελεί καθήκον της Επιτροπής ο διορισμός, η επικύρωσις διορισμού, η ένταξις εις το μόνιμον προσωπικόν, η προαγωγή, η μετάθεσις, η απόσπασις και η αφυπηρέτησις δημοσίων υπαλλήλων και η επ' αυτών άσκησις πειθαρχικού ελέγχου περιλαμβανομένων της απολύσεως ή της απαλλαγής από των καθηκόντων αυτών". 10
15
20

Είναι φανερό από τα πιο πάνω, ότι οι διατάξεις του Ν. 33/67, ο οποίος είναι μεταγενέστερος νόμος, δεν υπερισχύουν των προνοιών των περί Εξωτερικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας Νόμου αλλά διατηρούνται και συνεπώς οι επίδικοι Κανονισμοί που θεσπίστηκαν με βάση τον περί Εξωτερικής Υπηρεσίας Νόμο είναι απόλυτα επιτρεπτοί. 25

Δεν υπάρχει καμμία επέμβαση στις αρμοδιότητες της Ε.Δ.Υ., η οποία ας σημειωθεί είναι διαφορετικό όργανο από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας που αναφέρεται στους περί Εξωτερικής Υπηρεσίας Νόμους αρ. 10/60 και 35/66. 30

Ανεξάρτητα με τα πιο πάνω, στην προκειμένη περίπτωση πρόκειται περί απλής ανάθεσης καθηκόντων - "τοποθέτηση" - για ορισμένη χρονική περίοδο και όχι για

οποιοδήποτε διορισμό ή προαγωγή στη θέση Γενικού Διευθυντή η οποία επενεργείται από την αρμόδια ή προϊσταμένη αρχή. Συνεπώς ο λόγος αυτός απορρίπτεται ως ανεδαφικός.

- 5 Ο δεύτερος λόγος που επικαλείται ο αιτητής αυτός είναι ότι υπήρξε παράλειψη εκ μέρους της Ε.Δ.Υ. και του Διευθυντή να καταγράψουν τις εντυπώσεις που αποκόμισαν από τους υποψηφίους κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων, τις οποίες κατάγραψαν μετά από πάροδο 4 1/2
10 μηνών αφού πρώτα προηγήθηκε η διατύπωση των απόψεων του Διευθυντή.

- Ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως ανεδαφικός μια και από τα πρακτικά της Ε.Δ.Υ., όπως ήδη αναφέρθηκε και πιο πάνω, αναφέρεται ρητά ότι είχαν καταγραφεί
15 οι εντυπώσεις κατά το χρόνο των συνεντεύξεων.

- Ο αιτητής αυτός ισχυρίζεται επίσης ότι η Ε.Δ.Υ. παρέλειψε να δώσει ειδική αιτιολογία γιατί παραγνώρισε το πρόσθετο προσόν που κατείχε ο αιτητής αυτός και διόρισε το ενδιαφερόμενο μέρος Α. Αγγελίδη αντί αυτού, που δεν
20 διέθετε τέτοιο προσόν.

- Ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί γιατί στο κείμενο των πρακτικών της επίδικης απόφασης γίνεται σαφής αναφορά στο πλεονέκτημα του αιτητή αυτού και δίδεται ειδική αιτιολογία γιατί προτιμήθηκε το πιο πάνω ενδιαφε-
25 ρόμενο μέρος αντί αυτού.

- Αναφορικά με τα ενδιαφερόμενα μέρη Μιχαηλίδη και Βοσκαρίδη που υπηρετούσαν ως έκτακτοι πριν τον επίδικο διορισμό τους, είναι η εισήγηση και των δύο αιτητών ότι ο Νόμος 160 του 1985 παραβιάζει την αρχή της ισότητας που διασφαλίζεται με το άρθρο 28 του Συντάγματος,
30 καταστρατηγεί την ανάγκη δημόσιας γνωστοποίησης των κενών θέσεων ώστε να μπορούν να διεκδικηθούν από όλους, η πλήρωση τους εξαρτάται από τη Βουλή αντί την αρμόδια αρχή και ότι είναι συνεπώς αντισυνταγματικός.

Το θέμα της αντισυνταγματικότητας του Νόμου 160 του 1985 έχει ήδη αποφασιστεί από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Republic and Another v. Christou-dia and Another* (1988) 3 C.L.R. 2622 και έκρινε ότι ο πιο πάνω νόμος δεν παραβιάζει οποιαδήποτε συνταγματική αρχή. Έχει δε καθιερωθεί από τη νομολογία ότι ισότης μέσα στην έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 28 του Συντάγματος δεν σημαίνει ακριβή μαθηματική ισότητα αλλά προστατεύει μόνο από αυθαίρετες διακρίσεις και δεν αποκλείει εύλογες διαφοροποιήσεις οι οποίες μπορούν νόμιμα να γίνουν ενόψει της διαφορετικής φύσης διαφόρων καταστάσεων. Βλ. *Αριστοδήμου ν. Δημοκρατίας*, αρ. υποθ. 680/86, απόφαση ημερ. 7.7.90 (δεν έχει δημοσιευτεί ακόμα).

Συνεπώς ενόψει των πιο πάνω, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε ορθά και νόμιμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου και τις πρόνοιες του Συντάγματος και μέσα στα πλαίσια της ευρείας διακριτικής εξουσίας της καθ' ης η αίτηση Επιτροπής.

Για τους πιο πάνω λόγους η επίδικη απόφαση επικυρώνεται και οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

. Προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.